

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Maicii Domnului

În prag de zi de sărbătoare pentru mama Mea Fecioară Mă aștern cu masă de cuvânt înaintea ta, poporul Meu, și grăiesc peste tine în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și strâng sfinții și îngerii la masa Mea cu tine, și Mă rog Tatălui în mijlocul tău, Mă rog să facem milă peste pământ, peste neamul român, și să se tragă ploaia cea multă, să se întoarcă în cămărilor ei, dar Tatăl și cu Mine dorim milă de la om, milă pentru Dumnezeu, pocăință și întoarcere la iubire pentru Dumnezeu, ca să Se milostivească Dumnezeu de pământul binecuvântării cea de la sfârșit de timp, că Eu voiesc să vin cu plată scumpă pentru cei credincioși și drepti și să-Mi desfac desăvârșit taina vieții, cerul cel nou și pământul cel nou, fiindcă am făgăduit așa. Amin.

O, Tată, Mă rog Ție cu cei rugători, cu poporul Nostru Mă rog. Hai să strângem ploaia cea multă, că e multă, Tată. Hai să fim miloși, că avem spre Noi copii rugători pentru Noi, și pentru ei, și pentru pământul român, și pentru cerul cel nou și pământul cel nou, și hai, Tată, să dăm omului duh nou, inimă nouă, dor de cer pe pământ, Tată, ca să fie precum în cer pe pământ. Amin.

Hai, mamă, ridică mâinile spre rugăciune, ridică cerul de sfinți și de îngeri și hai să facem rugăciune pe pământ cu poporul cuvântului Meu, să-i spunem ploii cea multă să se tragă în cămărilor ei și să fie cuminte, că e prea multă apă din cer pe pământ. Hai să răzbatem cu cuvântul peste oameni și să-i trezim la viață cerească înaintea lui Dumnezeu, că duhul lumesc este prea înșelător și nu-i dă omului răgaz să-și vină în fire, să alerge spre scăpare, spre mângâiere pentru Dumnezeu, că e durut Dumnezeu de la om, mamă. Suntem în prag de zi de sărbătoare pentru amintirea zilei de naștere a ta între oameni, căci te-ai născut pe pământ prin porunca lui Dumnezeu și ai crescut cuminte, și ai iubit așteptând venirea Mea pe pământ, și apoi tu ai născut pe Dumnezeu trup de om, că Eu așa a trebuit să cobor din cer și să vin după om ca să-l atrag spre Tatăl, așa cum am făgăduit că voi lucra după ce iarăși Mă voi întoarce în Tatăl, prin moarte și prin înviere și prin așezare iarăși în Tatăl.

Îmi amintesc, în mijlocul poporului Meu, de ziua nașterii tale între oameni, mama Mea, naștere venită din cer, de la Tatăl, tainică minune pe pământ, căci dacă Dumnezeu n-ar lucra în taină tainele Lui, oamenii nu le-ar putea pricepe și nu le-ar primi și nu le-ar purta apoi spre cer, mamă. E mare întunericul din om, căci duhul lumii se luptă pe pământ cu omul prin mândria din om, și plânge Dumnezeu între sfinți, și lucrează durere peste om, ca să-l trezească din nepăsare și să-L cheme pe Dumnezeu pe pământ și să se lase omul biruit de Dumnezeu, mântuit de pierzare și cu dor de veșnicie, căci dorul de Dumnezeu îl va mântui pe om de moarte, iar Eu voi suna învierea morților și voi da înapoi celor vii nestrucăciunea, dar îi rog pe oameni pentru ea, ca s-o caute în ei și s-o trezească și s-o iubească și să-Mi dea viață în ei, iar Eu să înnoiesc lumea, așa cum am de lucrat acum, mamă.

– O, ce lucrare dulce este cuvântul Tău, Mântuitorule Doamne, copil al Tatălui și al meu! M-am născut pe pământ ca să Te cobor pe Tine din Tatăl la om, ca să Te nasc prunc și să Te cresc cu dor și să Te dau omului de Mântuitor. Smerită și plânsă mi-a fost viața, de durerea mea cea pentru Tine și pentru om, și n-a putut și nu poate omul pricepe cât de măreață a fost și este venirea Ta pentru salvarea lui. Grăiesc cu Tine, și Tu, cu mine, și apoi ne împart la oameni copiii cei împărțitori de Dumnezeu, că e vremea să-l strigăm pe om până ne va auzi, Fiule Doamne. O, nu se mai poate omul întoarce spre adevărul vieții, dar eu Te rog acum, în ziua mea de serbare din mijlocul poporului Tău, dă-i omului duh nou, dă-i simțire cerească, dă-i putere să

Te primească și să se aplece să ia din izvorul cuvântului Tău, căci omul mare pierde, iar cel mic înviază prin smerenie și prin iubire ca a Ta, Doamne milos pentru om.

O, popor al venirii Fiului meu, uită-te în viața mea și ia-mă în ajutor, ca să te fac eu ajutor Fiului meu, Care vine cu tot cerul la tine, ca să-L ajuți și tu, că eu cu mare milă, cu fără de sfârșit iubire L-am sprijinit pe calea Lui spre oameni ca să-i atragă la Tatăl, și tot așa Îi spunem și azi, ca să aducă cerul pe pământ la tine, și tu să-l primești și să-l descoperi oamenilor, și să-L ajuți pe Dumnezeu în durerea Lui după om, și să-I ceri înlăcrimat, să-I ceri să-Și desfacă taina venirii Lui la tine ca să vadă oamenii de pe pământ slava izvorului cel din mijlocul tău, pe Fiul meu Cuvântul, pe Domnul întru a doua Sa venire la oameni, că așa este scris în Scripturile Lui, să vină iar este scris.

O, fii ai Fiului meu, plânge cerul peste pământ. Vine apă multă din cer pe pământ. Hai să ridicăm rugă de iertare pentru neamul român ca să-i fie luminată calea lui spre Dumnezeu. Hai să lucrezi după cum îți este ție scrisă lucrarea ta cu Dumnezeu, popor așteptat de sfinți. Suspină sfinții după tine ca să te așezi cale a lor spre om, ca să te faci tot mai dulce purtător de Dumnezeu și de sfinți spre oameni, popor al așteptării cea de sus. Viața trupului meu a ars de dor ca să-L ajut pe Dumnezeu spre om, iar tu trebuie să arzi de șapte ori mai mult, că tot neamul omenesc, de la începutul omului și până azi, se uită după tine ca să-i rostești învierea, și apoi el te va mărturisi, și se va îmbrățișa cerul cu pământul și se vor face noi, căci iubirea este Domnul, și este puterea Domnului, iar mila Lui biruiește judecata, și va deschide ochii omului, și tu va fi să știi să dai la tot omul lumina cea de sus, care te crește pe tine ca să-L poți face cunoscut pe Dumnezeu pe pământ, popor ales din lume.

Iată, grăind cu tine, a tăcut ploaia. Îți dau îndemn de rugăciune în toate câte trebuie să vină sau să nu vină peste pământ, popor al venirii Domnului. Rugăciunea e viață dulce între tine și Domnul, e mângâiere, e putere, e împlinire. Ai grijă să fii veghetor, popor rugător spre Dumnezeu. În toată vremea să ai grijă să fie Dumnezeu pe pământ cu tine și să poată pentru tine și prin tine peste pământ.

Îi rog pe oameni să învețe dorul cel mângâietor în dureri și în bucurii, dor de Dumnezeu, dor de cer pe pământ. Îi rog să învețe rugăciunea cea cu folos, nu cea pentru cele pieritoare pe pământ. Iar duhului lumii, duhului potrivit lui Dumnezeu și sufletului omului, îi spun să ia aminte la Scriptura care îi profetește sfârșitul, și să se dea din calea oamenilor, că oamenii trebuie să-L primească pe Dumnezeu și să-I dea Lui toată slava, toată iubirea și viața lor, ca să vină apoi învierea celor vii și a celor din morminte, că aproape este biruința zilei Domnului, cerul cel nou și pământul cel nou, și adevărată este această Scriptură, și ea se va împlini și apoi va dăinui. Amin.

O, Fiule Doamne, așa cum pe toate le-ai zidit, Tu iarăși ești ziditor a toate câte vor rămâne, dar să nu uiți de milă pentru om, și să-i dai lui duh înțelept, cu care să poată birui duhul lumii, Doamne. Ai grijă, cu dor Te rog să iei de pe pământ duhul lumesc și să așezi în oameni dorul de Tine, dorul de cer pe pământ, că omul nu poate birui, Doamne Fiule. Tu ești începutul învierii. Înviază Tu în om și fă-l să dorească după izvorul Tău, după glasul Tău, care grăiește peste pământul român, ca iarăși să se facă prin cuvânt lumea și fața Ta peste ea, Fiule al meu. De două mii de ani așteptăm în mare taină. Așteaptă sfinții să intre Duhul cuvântului Tău în oameni și să se nască în ei dor sfânt, dor de cer pe pământ, ca să vii cu sfinții Tăi între oameni, căci împărăția Ta e fără de sfârșit, Fiule scump. Tot cuvântul meu pune-l înaintea Ta și dă-i putere de împlinire, că Tu mereu m-ai ascultat, mereu mă asculți cu fiască iubire, și cu cerească putere mă mângâi, mângâindu-Te cu rugăciunea mea și cu puterea Ta prin ea.

Îi dau poporului Tău din duhul meu, care se roagă mereu înaintea Ta. Duhul rugăciunii împlinitoare să se coboare peste el, dar să învețe poporul Tău, uitându-se în viața mea, luând din lumina ei, din puterea ei, care este iubirea de Tine, dorul de om nou înaintea Ta, ca să ai mângâiere în durere, și putere să ai prin rugăciunea poporului Tău, adusă înaintea Ta, Doamne

Fiule. S-a făcut rană în mine dorul de împărăție a Ta în om. Sunt mama rugăciunii către Tine, așa cum ești Tu Fiul rugăciunii către Tatăl. Bindecuvintează rugăciunea acestei zile în mijlocul poporului Tău, că e durere peste pământ, e trist pe pământ, e ploaie multă, Doamne, și trebuie soare pe pământ, trebuie să fii lumină a oamenilor, Doamne, iar ei să vadă și să știe taina luminii și să Te ia de lumină a lor, Dumnezeule tainic.

E sărbătoare de naștere a mea, iar eu Te rog pentru nașterea din cer a omului, și dă-i iubire poporului Tău, ca să poată împlini Ție tot ceea ce Tu îi ceri, Doamne. Iubirea mea de mamă a Ta e cea mai mare iubire, iar eu o dăruiesc îndoit poporului Tău, ca să Ți-o dea Ție din mine, să aibă el iubire mare, și cu umilință să stea cu ea înaintea Ta și să poată prin ea pentru Tine și pentru om, Fiule scump.

Hai, popor al Fiului meu, Care vine la tine, hai să fim iubirea care va naște iarăși lumea, dar nu uita să înveți mereu din umilința mea puterea cea pentru Dumnezeu. Amin, amin, amin.

– O, mamă, nașterea ta a purtat cu ea nașterea Mea. O, mamă, nașterea acestui popor al cuvântului Meu poartă cu ea nașterea din nou a lumii, mamă. Mă aplec și îți sărut rugăciunea cea din mijlocul poporului Meu, căci sunt Fiu supus și te ascult, mamă. Așa să Mă asculte poporul cuvântului Meu. Să fie el cuvântul Meu cel împlinit, mamă. Să fie el puterea învierii făpturii, mamă. Amin.

Să fii, poporul Meu, putere de rugăciune înaintea Mea. Să fii atent cum mergi pe cale cu Mine. Mergi cu lumină mare, poporul Meu, căci întunericul lumii îl ține cuprins pe om, și tot și toate fără să știe așteaptă lumina Mea, care iarăși va fi să fie, așa cum a fost ea în ziua întâi a facerii lumii când Eu am zis: «*Să fie lumină!*», și ea a fost.

Eu iarăși zic: Să fie lumină! Și ea este, și în ea să stai, poporul Meu, căci cu ea vom lucra peste pământ, și ea va rămâne, și ea se va numi veșnic ziua Domnului. Amin, amin, amin.

08/21-09-2005